

misk og social udvikling i det Sydafrika, som vi alle sammen har været så optaget af kunne få lov til at kaste apartheidstyret over bord og begynde en helt ny og god udvikling for.

Det vil styrke de handelsmæssige og økonomiske forbindelser i overensstemmelse med WTO's grundlæggende principper, men med en vis asymmetri til fordel for Sydafrika, som det både er ret og rimeligt.

Vi skal også hæfte os ved – selv om jeg ikke har nogen grund til at tro, at det bliver et problem – at som i alle aftaler mellem EU og tredjelande, så er respekten for de demokratiske principper og for menneskerettighederne et væsentligt element, der ved misligholdelse kan føre til suspension.

Jeg hører de forskellige andre temaer, der har været bragt ind på banen. Jeg kan ikke, det må jeg indrømme, helt lodde dybden i hr. Keld Albrechtsens forsøg på at gå imod, men det får vi jo rig lejlighed til at dyrke i udvalget. Jeg tror, at hr. Keld Albrechtsen ser nogle spøgelse eller også lader sig overmande af sin almindelige modvilje mod hele WTO-systemet, og lad det så være baggrunden for hans »attack«. Det får vi lejlighed til at dyrke, og jeg tror også, at vi på det her punkt får lejlighed til at berolige hr. Keld Albrechtsen i løbet af udvalgsarbejdet.

Det er klart, at en sådan aftale jo på alle måder er et forhandlingsresultat, et kompromis mellem modstridende interesser på nogle punkter. Jeg tror, det er et godt kompromis, jeg tror, det er til fælles gavn for EU og for Sydafrika.

Gennemført efterlader det selvfølgelig en masse andre uløste problemer i den her verden. EU's landbrugspolitik er i almindelighed en hæmsko for liberaliseringen af verdenshandelen. Det kommer man også til at tage fat på. Hele medicinproblemet, som fru Anni Svanholt rejste, kommer man også til at forholde sig til, herunder hvordan man kan sikre de svagere udviklede og de fattigere lande en billigere adgang til livsvigtig medicin.

Man kan ikke med en sådan aftale løse alle verdens problemer, men den yder et væsentligt bidrag til, at vi kan få en bedre fungerende verden.

Jeg skal afslutningsvis sige, at vi også synes, at den detalje omkring vin og spiritus, som ikke er på plads, er irriterende. Vi støtter en imødekommelse af Sydafrika, og vi håber i de mekanismer, der nu vedtages, at det problem også kan blive løst.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om mere lempelige regler for opførelse af privat udlejningsbyggeri.

Af Rikke Hvilshøj (V), John Vinther (KF), Annie Lunde Hansen (CD) og Flemming Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 16/1 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

I et velfærdssamfund som vores skal der være gode boliger til alle med boliger til unge, boliger til familier og boliger til ældre. Det har regeringen altid prioriteret højt. Regeringen har derfor skabt en række muligheder for et boligmarked med et varieret udbud af boligtyper.

Et varieret boligmarked indeholder både ejerboliger, andelsboliger, almene boliger og private udlejningsboliger. Regeringen kan derfor varmt støtte, at der bygges private udlejningsboliger, og netop derfor har regeringen også taget en række initiativer til fremme af byggeriet, også af det private udlejningsbyggeri.

En afgørende forudsætning for mere byggeri er imidlertid, at effektiviteten og konkurrencen i byggeriet øges. Der bliver i dag desværre bygget for dårligt og for dyrt. Det er uacceptabelt for forbrugeren, og det er uacceptabelt for samfundet.

Vi skal derfor have øget konkurrencen, have billigere byggevarer, og vi skal have forbedret